

VONNIS

ARBEIDSRECHTBANK LEUVEN

Rep.nr. I 2623

1A kamer

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 november 2007

Arbeiderscontract
Op tegenspraak
Definitief

INZAKE :

De heer X

Eisende partij, vertegenwoordigd door Mevr. Boehlen, afgevaardigde van een representatieve organisatie van werknemers, houdster van een schriftelijke volmacht, kantoor houdend te 3000 Leuven, L. Vanderkelenstraat 32;

TEGEN :

*

*

*

Gelet op:

- het inleidend exploit op 08/06/2007 betekend door P. DEDROOG, gerechtsdeurwaarder te Leuven, om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 19/06/2007 voor de Arbeidsrechtbank te Leuven, datum waarop de zaak tegensprekelijk werd uitgesteld naar de zitting van 30/10/2007;
- de conclusies van verwerende partij neergelegd ter griffie op respectievelijk 25/07/2007 en 13/09/2007;
- de conclusie van eisende partij neergelegd ter griffie op 30/08/2007;
- de stukken van partijen;

De artikelen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken werden nageleefd.

De poging tot minnelijke schikking werd overeenkomstig artikel 734 Ger. W. verricht, maar leidde tot geen resultaat.

Partijen werden gehoord in hun verklaringen en argumenten op de openbare terechtzitting van 30/10/2007 waarna de debatten werden gesloten en de rechtbank de zaak in beraad nam.

De rechtbank spreekt, na beraadslaging, onderhavig vonnis uit.

Voorwerp van de vordering

De vordering strekt er toe verwerende partij te veroordelen tot de betaling van een verbrekingsvergoeding ten belope van 2.207,93 EUR bruto, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten en de kosten van het geding, dit alles in een vonnis uitvoerbaar bij voorraad zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement.

De vordering strekt er tevens toe afgifte te bekomen van de sociale documenten, met name de sociale en fiscale documenten.

De vordering waarvan de ontvankelijkheid niet wordt betwist, is ontvankelijk.

Feiten

Eisende partij trad als productiewerker in dienst van de NV op 10/01/2006 met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Verwerende partij ressorteert onder het Paritair Comité nr. 115.030.

Op 01/12/2006 deelde verwerende partij per aangetekende brief het ontslag om dringende reden aan eisende partij mee als volgt: '(...) Tijdens een discussie met uw collega's over de taakverdeling aan de machine op 30 november 2006 heeft u beledigende, racistische en bedreigende uitspraken en gebaren gericht aan uw collega MOHAMMED (van allochtone origine). Deze uitspraken waren onder meer "bruine aap", "stinkmans", "ga terug naar uw land", "ik zal uw neus kapot maken". Deze laatste uitspraak hebt u vier keer gedaan, en daarbij telkens een kopstootbeweging in de richting van uw allochtone collega gemaakt, weliswaar zonder hem te raken. Tijdens uw gesprek op 01/12/2006 met de directie hebt u een aantal van deze feiten toegegeven. Dit gesprek vond plaats met ondergetekende en met onze productie leider, dhr. FRED, als getuige. Uw ontslag is definitief en onherroepelijk. (...)'

(stuk 2 eisende partij)

Op 06/12/2006 beantwoordde eisende partij deze ontslagbrief stellende dat er inderdaad een discussie is geweest tussen haar en collega MOHAMMED (...). Bij onze werkzaamheden weigerde hij mijn taak aan de productielijn over te nemen tijdens de periode dat ik aan de andere machine de bewerkingen moest doen voor de kruisko zijnen. Dit is het normale gebruikelijke werkpatroon. Hij weigerde met de woorden: 'Trek uw plan zelf, het interesseert mij niet, dit is mijn werk niet...'. Hierop heb ik inderdaad boos gereageerd maar heb zeker nooit de termen gebruikt die U in uw schrijven vermeldt. Ik ben geen racist en werk geruime tijd samen met collega's van allochtone origine en dit zonder enige problemen. Door de weigering om dit werk uit te voeren legde betrokkene gedurende één uur de productielijn stil. U begrijpt dat ik hiermee niet akkoord kon gaan en dat ik hierover met betrokkene in discussie ging. Dit omdat ik steeds nastreef om mijn werk uit te voeren met de nodige perfectie. Ik kan daarom niet akkoord gaan met het ontslag om dringende reden.'

Er volgde wat heen en weer geschrijf tussen de partijen waarin ieder zijn eigen standpunt verdedigde (stukken 4-7 eisende partij) waarop eisende partij op 08/06/2007 is overgegaan tot dagvaarding.

Bespreking

Dringende reden

De wet omschrijft de dringende reden als "de ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt" (art. 35 arbeidsovereenkomstenwet).

Bij de beoordeling van een dringende reden dient rekening te worden gehouden met de omstandigheden eigen aan de zaak. Het ontslag om dringende reden vormt een uitzondering op de normale wijze van beëindiging van de arbeidsovereenkomst zodat de toepassing ervan slechts mogelijk is in uitzonderlijke omstandigheden.

De bewijslast m.b.t. de dringende reden berust op de partij die de dringende reden inroept. Deze partij moet tevens bewijzen dat zij de termijnen voor het ontslag en voor de kennisgeving heeft geëerbiedigd. Wanneer dit bewijs niet ten volle kan worden geleverd en er twijfel blijft bestaan, speelt deze twijfel in het voordeel van de ontslagene, dit is eisende partij.

De rechtbank stelt vast dat er tussen de partijen geen betwisting bestaat over de naleving van de vormvereisten bij het ontslag om dringende reden.

Derhalve rest ter beoordeling het bestaan en het zwaarwichtig karakter van de als dringende reden ingeroepen feiten.

De werkgever weerhoudt als dringende reden de beledigende, racistische en bedreigende uitspraken en gebaren gericht aan **MOHAMMED**.

Het wordt vooreerst niet betwist dat er een discussie - woordenwisseling heeft plaatsgevonden op 30/11/2006 tussen eisende partij en dhr. **MOHAMMED**.

Betrokkene betwist daarentegen wèl dat hij de aangehaalde woorden die in de ontslagbrief werden aangehaald, heeft gebruikt.

Iedere foutieve tekortkoming kan nadelig inwerken op de beroepsactiviteit. Om ernstig te zijn, moet de culpabiliteit echter een zekere grens overschrijden waardoor het vertrouwen vernietigd wordt. Het is daarbij verantwoord om het ernstig karakter van de aangevoerde feiten in verband te brengen met de functie zelf van eisende partij en de werkvloer waarbinnen de professionele activiteit wordt uitgevoerd. Uit de stukken blijkt dat de werknemers met z'n tweeën aan een productielijn werkten, waar er op een bepaald ogenblik een discussie is ontstaan omtrent de taakverdeling nu eisende partij aan een andere machine bewerkingen moest doen voor de kruiskozijnen. Dat er in deze stresserende omstandigheden tussen collega's wel eens wordt geroepen en woorden naar elkaars hoofd wordt gesmeten lijkt de rechtbank op dergelijke werkvloer niet wenselijk doch wel onvermijdelijk. Vraag is of het gedrag dat eisende partij wordt verweten dermate ernstig is dat het iedere verdere samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

Vooreerst heeft de rechtbank haar twijfels omtrent de aangehaalde feiten:

°Als eerste bewijs haalt verwerende partij vooreerst de eigen, weliswaar getypte verklaring aan van **MOHAMMED**, afgelegd de dag nadien. Dergelijke verklaring van het slachtoffer zelf kan uiteraard geen bewijs leveren van de door eisende partij gebruikte uitspraken, gelet aan het gebrek van objectiviteit.

°Als tweede bewijs wordt de verklaring van de collega dhr. **THEO** rechtstreekse getuige van het voorval, naar voren gebracht. Het is opmerkelijk te moeten vaststellen dat deze getypte verklaring grote gelijkenissen vertoont met de verklaring van dhr. **MOHAMMED** qua outlook, gebruikte woorden en stijl zodat de rechtbank zich niet van de indruk kan ontdoen dat de teksten zijn voor getypt.

Naar de inhoud van deze verklaring toe, blijkt dat dhr. **THEO** enkel de uitspraak "zwarte" heeft gehoord. Er wordt aan eisende partij echter niet verweten dat zij dit aan dhr. **MOHAMMED** zou hebben gezegd. Met betrekking tot de gebruikte woorden opgenomen in de ontslagbrief verklaart dhr. **THEO** niets.

Verder heeft hij eisende partij van op afstand woorden zien richten aan het adres van **MOHAMMED**, zonder precies te weten wat, doch waarbij hij meermaals een kopstootbeweging heeft zien maken in de richting van **MOHAMMED**.

Het enige wat zou kunnen weerhouden worden is derhalve het maken van een kopstootbeweging in de richting van dhr. **MOHAMMED** zonder hem weliswaar te raken.

Op de vraag of dergelijk gedrag een onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst zonder opzegvergoeding kan verantwoorden, antwoordt de rechtbank negatief nu het om een éénmalig feit gaat en eisende partij nooit een opmerking of een schriftelijke aanmaning omtrent niet aanvaardbaar gedrag heeft gekregen.

Het weze herhaald dat het ontslag om dringende reden een uitzondering vormt op de normale wijze van beëindiging van de arbeidsovereenkomst zodat de toepassing ervan slechts mogelijk is in uitzonderlijke omstandigheden.

°De derde getuigenverklaring komt van de productie leider, dhr. **FRED**. Dhr. **FRED** was echter niet aanwezig op het moment van de feiten. Er is evenmin een verslag opgesteld, getekend door eisende partij, waaruit zou blijken wat eisende partij al dan niet heeft verklaard tijdens de confrontatie. In die zin is er evenmin te achterhalen wat zich tijdens het persoonlijk onderhoud van eisende partij heeft afgespeeld.

Gelet op bovenstaande overwegingen oordeelt de rechtbank dat verwerende partij niet het afdoende bewijs levert van een dringende reden.

De rechtbank wijst de vraag tot getuigenbewijs als niet dienstig af, nu de rechtstreekse getuige zijn getuigenis reeds heeft afgelegd.

Terecht maakt eisende partij aanspraak op een verbrekingsvergoeding. De berekening, waaromtrent geen verweer werd gevoerd, komt de rechtbank correct berekend voor.

De vordering is **gegrond**, met uitzondering van de gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad nu dienaangaande geen argumenten worden bijgebracht.

**OM DEZE REDENEN,
DE ARBEIDSRECHTBANK.**

Recht sprekend op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaart de vordering ontvankelijk en in volgende mate gegrond;

Zegt voor recht dat eisende partij aanspraak kan maken op een verbrekingsvergoeding ten belope van 2.207,93 EUR bruto,

Veroordeelt verwerende partij tot de betaling van het overeenkomstig nettobedrag van 2.207,93 EUR bruto, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf de datum van opeisbaarheid en de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding;

Veroordeelt verwerende partij tot de afgifte van de sociale documenten, met name de sociale en fiscale documenten;

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten van het geding;

Vereffent deze kosten in hoofde van eisende partij op:

-dagvaardingskosten: 92,63 EUR

Vereffent deze kosten in hoofde van verwerende partij op:

-rechtsplegingsvergoeding : 109,32 EUR

De artikelen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken werden nageleefd.

Aldus gewezen en hieronder ondertekend door:
K. Vandeputte, Rechter, Voorzitter van de Kamer,
K. VAN RUYSEVELDT, Rechter in sociale zaken, werkgever,
J. COIGNAU, Rechter in sociale zaken, werknemer,
Bijgestaan door J. VANNECK, Griffier.

Huidig vonnis wordt uitgesproken in openbare terechtzitting van de
kamer 1A van de arbeidsrechtbank te Leuven op datum van 27/11/2007.

J. VANNECK K. VANRUYSEVELDT J. COIGNAU K. VANDEPUTTE